

Αέρα!

Στην αρχαία Ελλάδα, όταν άρχιζε κάποια μάχη, οι πολεμιστές έπεφταν πάνω στον αντίπαλό τους, φωνάζοντας «αλαλά», λέξη που δεν είχε κανένα νόημα, αλλά ήταν απλώς πολεμική κραυγή. Απ' αυτό, ωστόσο, βγήκε η λέξη «αλαλάζω» και η αρχαία φράση «ήλόλαζον τήν νίκη», πράγμα που έκανε παλαιότερα τους γλωσσολόγους μας να πιαστούν σε ομηρικούς καβγάδες, γιατί ο καθένας από αυτούς έδινε και τη δική του ερμηνεία.

Ο αλαλαγμός χρησιμοποιήθηκε και στους νεότερους πολέμους, τόσο για εμπύχωση των πολεμιστών, ιδίως στις εφόδους, όσο και σαν επωδός της νίκης, αφού αντικαταστάθηκε η λέξη «Αλαλά» με τη λέξη «Αέρα».

Αλλά ποιο ήταν πόλι το γεγονός εκείνο που έκανε τη λέξη «Αέρα» να επικρατήσει σαν πολεμική κραυγή;

Κατά την πολιορκία των Ιωαννίνων (1912-13), οι οβίδες του εχθρού, που χτυπούσαν εναντίον των οχυρωματικών θέσεων του στρατού μας, δεν έφερναν σχεδόν κανένα αποτέλεσμα, εκτός από το δυνατό αέρα, που δημιουργούσαν ολόγυρα οι εκρήξεις. Σε κάθε τέτοια, λοιπόν, αποτυχημένη βολή, οι Έλληνες στρατιώτες -προπαντός όμως

οι θρυλικοί Τσολιάδες- φώναζαν όλοι μαζί «Αέρα!», θέλοντας με τον τρόπο αυτό να εκδηλώσουν τη χαρά τους για την εχθρική αποτυχία (ειπώθηκε για πρώτη φορά από εύζωνα του 1/38 Συντάγματος Ευζώνων).

Η λέξη, όμως, «Αέρα» έγινε ένα πραγματικό σύμβολο κατά τον πόλεμο της 28ης Οκτωβρίου 1940 και επικράτησε τότε και σ' αυτούς ακόμη τους αντιπάλους μας. Είναι γνωστό, ότι σε πολλές μάχες, οι φασίστες έκαναν επιθέσεις φωνάζοντας «Αέρα», νομίζοντας ίσως ότι η κραυγή αυτή είχε...μαγικές ιδιότητες!